

TORNAY ANDRÁS
UTOLSÓ LEHETŐSÉG (2003-2008)

Az itt közölt versek nem feltétlenül követik a magyar helyesírás szabályait, hiszen a szerző személyes és egyéni kifejezéseinek, s mindazok formai megjelenítésének is alá lettek rendelve.

A SZERZŐ ELŐSZAVA

Egy újabb könyv. Versei, mosolyai és könnyei is sokáig csak elrejtve, eltakarva, elfelejtve mertek élni. Nem várok tovább. Vagy megtalál téged vagy nem. Ez az utolsó lehetőség. Nekem is hogy felfedjem, neked is, hogy meg akard találni a titkokat. Bízom benne, hogy sikerül találkoznunk.

Őszinte szeretettel:
Tornay András
2008. nyár

Tükörbe nézek.
Nem látom, hogy vak vagyok.
Gyógyítanék, simogatnék,
Próbálom, de nem tudok.
Krisztusnak mindig más arca van.
A tanítványok ugyanazok.
Hiába szép a testem
Már évek óta korhadok
Méretre készül keresztem
Elhagyott mindaz kit szerettem
A jövőből most is visszalesve
Sírva átkozódnak magányos angyalok.
2003. március 25.

TOLVAJ

Elköltözöm tőled.
Kiraboltál.
Hogyan is alkotnék halhatatlant egy halandó világban?
Nincs siker, nem is lehet.
Meghúzódnak az irka-firkák és a koszos vasúti átjárók árnyékában.
Mennyszágról álmodunk, s a poklot bámuljuk reménykedve.
Otthontalan vagyok.
Már a Tíz Parancsolatból is csak a rövidített változat piacképes.
Kiraboltak.
De hova is költözzek?
2003. április 13.

Egyszer meghívlak majd magamhoz,
és pokrócba tekeredve várjuk majd a hajnalt az Óceán partján.
Csak addig fel kell szárítanunk a sivatagot!
Nem tudom megköszönni, hogy mennyire gazdaggá is tettél.
2003. április 17.

Van valami nagyon rejtélyes a várakozásban.
Várni, amit ismersz, s kutatni az ismeretlent
Számot adni a veszteségekről, s győzelmekről
Szemlélni a tovatűnőt, csodálni az örökkévalót.
A szépség mulandó. A mulandóság szép.
Feldíszítem magam.
Szavakkal, szándékokkal, szívvel, szeretettel.
Várok. Elrejtőzve. Az első igazi Találkozásra.
2003. április 17.

Jellem. Ma találkoztam veled.
Tizenéves rajongással bámullak.
Szomjazom simogatásaid.
Hol bujkáltál eddig?

2003. április 17.

Ha szeretsz valakit, érintsd meg!
Ha elkezdenek könnyeid kitörni, ne szárítsd fel!

2003. április 22.

Ha szerelmet építünk légy óvatos,
Ha barátságot, akkor ne merészelj!
Mert elfogy az idő...

2003. április 23.

A kíváncsiság nem elég a szeretethez.
Áldozat és halál is kell hozzá!

2003. április 27.

Isten mindig megvéd
Mindig megvéd Isten
Mégvéd Isten mindig
Isten megvéd mindig
Mégvéd mindig Isten
Mindig Isten véd meg

2003. április 27.

Összesűríttem az örökkévalóságot
S elsüppedek benne, mint
Forró homoksvatagban
Hátamra kötözött keresztjeim elkorhadnak
Vízparton kúszva
Víz alatt úszva
Aprócska értéktelenségem
Beleolvad hatalmas értéktelenségedbe.

2003. április 27.

bennem él a kézfogásod
engem vidámít mosolyod
együtt dobban a szívünk
talpunk csillagok súrolják
szemünkből a Nap világít
sarkunkban a Hold énekel

fű és tenger
ellenség és bajtárs
születés és szüret
bölcső és bársony
bennünk forr tánccá

2003. május 4.

Szarvas szökell sziklákra
Fehér felhők ficáncolnak
Ifjúság ígér igazságot
Titkok tárnak tárnákat
Mély mámorokat majszolok
Nekem ragyognak a csillagok
Tűz és tenger simul ajkaimra
Tisztellek te Föld
Csak engedd, hogy hosszú legyen az út
Még annyi arcot szeretnék megsimogatni...

2003. május 4.

nincs nagyobb csoda
mint ahogy éjszaka születik az alkonyból
nincs nagyobb fájdalom
mint amikor felnőtt születik a gyermekből
nincs nagyobb öröm
mint ahogy tánc születik a magányból
nincs nagyobb szépség
mint amikor örökkévalóság születik a pillanatból
nincs nagyobb ünnep
mint ahogy igazság születik a kételyből

2003. május 4.

VIDÁM VERS

parázs és gyász
gyertyacsonk és ünnep
mások kezét fogva
önmagadért zokogsz

(ez egy vidám vers!)

2003. május 4.

A KÖLTÉSZET LÉNYEGE

A költészet lényege a mese
A mese lényege a képzelet
A képzelet lényege a vágy
A vágy lényege te vagy

2003. május 10.

GYERMEK KÉRDÉSEI:

És a szárnyaink ugye végig elkísérnek minket?
Nem ázik el a szívem, ha befelé sírok?

2003. május 11.

TANÁCS MAGAMNAK, MAGAMTÓL, MIATTAM

Nagy veszteség magamat nem szeretni!
Egyedül én élhetem az életem.
És vigyáznom kell rá.

2003. augusztus 24.

NAPOK

A tegnaptól hívlak
Te a holnaptól szólsz
Szándékaink némán
Találkoznak a mában

2003. június 2.

GYERMEKVERS

Könnycseppjeim oka
Egy kibicsaklott boka

2003. augusztus 22.

JEGY ELŐVÉTEL

Egy olcsó jegyet kérnék az
ÉLET ÉRTELME című előadásra
Illetve várjon!
Adja inkább a legdrágábbat!

2003. augusztus 23.

ALKU

Egy olcsó jegyet kérnék az
ÉLET ÉRTELME című előadásra
Illetve várjon!
Adja inkább a legdrágábbat
Sőt! Lehetne inkább kettőt?

2003. augusztus 23.

GYERTYÁK

Az út elején mindenki kap egy hófehér gyertyát
Vannak akik színesre cserélik

2003. augusztus 23.

725

Hetedik emeleti
Huszonötödik szobában
Ahova véletlenül kerültem
Csended robbanása
Szívembe égette egyetlen
Üzeneted:
Én a szent, a megfeszített
Létrehozó: Szeretlek.
Koszosan, fáradtan, megalázva,
Kétkedve, beszennyezve, elrejtőzve,
Menekülve, legyőzötten is
Szeretlek.
Megengeded végre, hogy átöleljelek?
Nem foglak elárulni.

2003. augusztus 21.

TITKOK

Szeretni, tartozni valakihez
Szenvedni és örülni
Törekényen, tükrök nélkül
Hinni és válogatni
Kérdezni és válaszolni
Érinteni és választani
Elrejtőzni és megtalálni
Teremteni, továbbmenni
Ezek a titkaim

2003. augusztus 24.

VENDÉG

Angyalként a pokolban
Ördöggént a mennyben
Szinte mindegy –
Vendég vagyok mindenhol

2003. augusztus 24.

VENDÉG (II)

Angyalként a pokolban nem találok helyem
elhagyva vergődöm ördöggént a mennyben
Szinte mindegy, mindkét hely idegen nekem
Vendég vagyok mindenhol ide sincsen jegyem

ketten vagyunk egyedül két száraz adathalmaz
társas lénynek nézünk ki együtt elhagyatva

2005. augusztus 26.

Vannak fények, amelyek nem fognak soha kialudni
vannak hegyek, amelyek nem fognak soha elporladni
vannak színek, amelyek nem fognak soha kifakulni

Karcolgatom a végtelent, simogatom az örökkévalót, s
próbállok megtalálni benne

Vannak gondolatok, amelyeket sohasem fogok érteni
Vannak dalok, amelyeket soha nem énekelhetek
Igen, van sivatag, de van óceán is!

2003. július 31.

Tűzbe dobtam a semmit és a mindent
Némán hamuvá aljasodnak dalaink
árnyék és parázs
hideg és forróság párbajában
örökkévalóság és halandóság forr egybe

Isten néma
percek lángolnak
évek porladnak

fázom és kereslek
engedd, hogy szeressek

2003. szeptember 29.

Amikor gyilkolsz
Amikor elkeseredetten reszketsz
Amikor menekülsz
Amikor nincs időd pihenni
Amikor csordultig telve vagy
Amikor teljesen üres vagy
Amikor a legszebb ruhádba rejted önmagad
Amikor meztelen vagy
Amikor megtalálod amit elveszítettel
Amikor elveszíted amit megtaláltál
Amikor vonz ami taszít
Amikor taszít ami vonz
Akkor szeretsz igazan

Ma meztelen és üres vagyok

2003. október 22.

A kívánság kéjesen karcos
Kacsintgat a kísértés
Kilincsek, kulcsok, küszöbök, kincsek
Kirekesztett kígyók
Kikészít a kín
Kutass át, kötözz meg, kábíts el
Könyörgök a keresztthalálért

2003. október 25.

A szél mögé szegezem szárnyaim
Nem talál rám senki és semmi
Mint szennyes ruhákból úgy bújok ki
Minden fájdalomból és elutasítottságból
Egyetlen feladatomban van a Földön
Életet kell menteni!

Kuplerájtól Mennyorszáig koptatták e titkot
Mégis ez az egyetlen út:
Engedem hogy megszeress
S te engedd meg, hogy szeresselek

2003. november 11.

Köszönöm, hogy találkozhattunk
Rámtaláltál, átöleltél s
Hirtelen mélyebb lett a mély
Távolibb lett a messze
Magasabb a magas
És azonnal takargatni kezdtem
Konformista kudarcaim
Döntöttem.
Tovább fogok lépni.
Teremteni és ültetni fogok
Miattad
Érted
Általad

2003. november 18.

Az első és az utolsó közt
Némán küzd a túlélésért a mégis!

2003. november 18.

Éljen minden, ami már most is él
Boruljon nyárra az ősz, és őszre a tél
Győzzön a gyáva, merjen ki fél
Rombold le a tompát, és éljen az él!

2004. január 19.

Minden vagy semmi
Nem ez a legnagyobb ellentét
Az ez vagy az az
A jó vagy a legjobb
Sokkal nagyobb nyomorúság és diadal
Ezek közül jól dönteni!

2004. január 19.

Minden sírást, csalást, könnyet és karcolást
Minden patakot, folyót és tengert
Hullámot és szélcsendet
Megérkezést, settenkedést és hazaérkezést
Némaságot és kiáltást
Köszönök
Mindent!

2004. január 19.

Üres kézzel állok
Üres szemmel nézem a távolodó IGAZIt
Még ma elköltözöm ebből a faluból
Ahol csak átszállás miatt állnak meg az emberek
Senkinek nem ez a végállomás
Senkinek

*(Pan Nalin ötlete alapján)
2004. január 19.*

NAPFOGYATKOZÁS

Minden egyes magért négykézláb kúszom
Nem panaszkodom,
Tényleg elszórták a búzaszemeket
Így nincs is semmilyen mentségem
Ebben a félelmetes labirintusban
Csak ne zavarna, hogy olyan sokszor megbotlom
S az igazat megvallva,
A fehér botom is útban van nagyon.
Az segítene a legjobban,
Ha nagyon szorosan fognád a vállam...
És csak arra kellene figyelnem,
Hogy belecsússzak a lábnyomaidba
Szeretném érezni gyöngéd szorításod
Kezeid melegségét
Itt legbelül hihetetlenül nagy a sötétség
És visszafordíthatatlanul csökken a napok száma

2004. január 23.

a zajban lévő csend
a halálban rejlő öröm
a búcsúzásban lévő mosoly
a betegségben rejlő csillogás
titkait égeted ágaimra
és jól csinálod nagyon.
Sikerült. Megszégyenítettél.
S ebben a nyomorban is
Mégis csak szeretni tanítasz.

Nyugalmad és békéd
Megfeszítette, s kegyetlenül
Megsemmisítette a mérteket.
Istenem már nem kérdezek.

2004. február 17.

EL KELL MONDANOM

El kell mondanom
Mert eltűnik a harag és a gyűlölet
Elpárolog a kishitűség.
Saját magam sosem tudtam megszeretni.
Sosem tudtam magam mögött hagyni sem.

S kiolthatatlanul vágyom és álmodom a szürkeségbe
Gyönyörű természetességed
S egyszerűséged.

2004. február 17.

Szeretném tudni Istenem, hogy mindazt,
Amire most tanítasz,
Hol fogom majd használni.
Itt vagy odaát?

2004. február 23. (Balázsnak ajánlva)

AJÁNDÉKOK

Isten egyik legnagyobb ajándéka
A feledékenység

Isten egyik legnagyobb ajándékának
A testvére a megbocsátás

Az ember legnagyobb ajándéka
Ha elfogadja Isten ajándékait

2004. március 8.

Szirénázik a csend
Zakatol az igazság
Őszintén de megsebezve
Koldulom, hogy rámtalálj

Zakatol az igazság
Szirénázik a csend
Valahogy most nagyon kell
Hogy átölelj itt idebent

A csend szirénázik
Az igazság zakatol
Érdemtelen reménységem:
Nem dobhatsz el magadtól

2004. március 8.

Csak az úton
Csak igazként
Csak élve
Csak általa

Szeretve – szenvedve
Érintve – elhagyva
Gyógyítva – ostromozva
Megértve – értetlenül
Mégis. Csak.
2004. április 1.

lapok a kézben
zene a fülben
fény a szemben
szandál a lábon
csomag a háton
ritmus a szívben
szavak a szájban
álmok az agyban
micsoda gazdagság
2004. április 2.

áttetszően
csendben
a békesség harmatában
megfürödve
gyenge szellőbe burkolózva
napsütésben
hangtalan bölcsességbe bújva
szembe ül veled az Isten

telve kíváncsisággal
és gyöngédséggel
nézitek egymást
miközben
észrevétlenül
megszűnik
az idő
örökre
2004. április 2.

Az ember aki melletted ül
is tartozik valakihez
A ruhát amit viselsz
is megtervezte valaki
Mondhatnád bátran:
„Sosem vagyok egyedül.”
Szívedben mégis néma a visszhang
és senki nem lát soha
majd azokkal a szemekkel
amikkel most valaki más gondolatait
próbálsz befogadni

Keresd a szépet!
Magadon belül és kívül.
Ilyen sorrendben.
Mérhetetlenül szeretetreméltó vagy!
2004. április 2.

Tündéreket zárok rácsok mögé,
S angyalokkal való küzdelmeiket bámulom
Egybeolvad könnyű és nehéz
Kisimul minden ami érdes.
Egyazon pillanatban összeölelkezik bennem
Minden ami szent és minden ami ártatlan
Elsüppedek... s egyszerre veszítem el
S találom meg önmagam.
2004. június 17.

Messze vagy Isten
Vagy csak más nyelvet beszélünk?
Gyermekként de ráncos kezekkel
Elkeseredetten tördelem járókám rácsait

Sírok, s magam sem tudom,
mire van szükségem jobban.
Hogy karjaidba végy?
Hogy megetess?
Hogy tisztába tégy?

Még nem tanultam meg beszélni.
Érted a gügyögésem?
2004. június 17.

DÖNTÉSEK

Építék vagy tervezek
Maradok vagy elmegyek
Leegyszerűsített életem
Kiált, hogy törjem fel rácsait
Tépjem le takaróit
Lélegezni, keresni, repülni vágyik

Korcs szürkeségben
Álnok túlélésben
Áttetsző tükörképben
Börtönszagú menedékben

Addig menekültem, amíg
Egyszer csak elvesztem
És elsüllyedtem

Lassú halál
A céltalan semmittevés

Nem versenyzem
Mégis önmagam
S nem megélt perceim
Vádjai köpdösnek szüntelen

Könnyebb ülni mint menni
Választani nehéz
S valaki vesztes lesz biztosan
Változtatni nehéz
De valaki győztes lesz biztosan.

2004. július 7.

Őszinte esőcseppek megpihennek.
Vérvörös erdő lángol
Csendemben dalok bújócskáznak
Láncokba tördelt lábam táncol.

2004. július 9.

Álmodni kell
Az álomban hinni kell
A hitben forrás van
A forrás óceánokat táplál.

2004. július 9.

NEM VERS - Tényleg nem (*Ember Isten dialógus*)

NEM VAGYOK SZERETNIVALÓ
Mégis meghalnék érted újra
NEM KELLEK SENKINEK
Pedig az egész világot neked adtam
NEM TARTOM BE A SZABÁLYOKAT
Nem is én alkottam őket
NEM ÉRTEM AZ ÉLETET
Nem lehet, nem is kell
NEM VAGYOK OTTHON
De ismered a honvágyat
NEM VAGYOK BOLDOG
De tudsz sírni és nevetni
NEM AD VÁLASZT A MŰVÉSZET SEM
De megtámogat hidd el
NEM IRTAM VERSET
Tényleg nem

Érintetlen, de beszennyezett
Idegen és szomorú
Otthontalan és visszautasított
Csalódottan száraz,
Fáradt és értéktelen
átlátszó vagyok

Gyógyító és megtisztító
Barát és vigasztaló
Befogadó és elfogadó
Frissítően reményteljes
Energikus és értékes
és kiismerhetetlen VAGY OK.

2004. július 24. - 2004. július 25.

vegyél észre, ölelj át
dúdolj nekem, simogass
és altass el
harapdárd a fülem
és sutogd bele, hogy:
„szeretlek”

építs fel, szoríts magadhoz
hallgassuk a csendet
csodáljuk a holdfényt
fogadj el
hallgasd a szívverésem
és dobogd bele, hogy:
„szeretlek”

2004. július 24.

bújócskázunk és birkózunk Istenem
porba dobsz és elégeted mindenem
és soha nem tudom meddig tart a játék

2004. július 24.

Szárnyaim lefagytak
Táncaim elkoptak
Álmaim meghaltak
Vágyaim megcsaltak

Minden hallgat és dörömbölnek könnyeim
és így talán könnyebb

S holnap
Citromkertek illata csábit új reményekbe

S az égen minden
Csillag nekem szurkol
Hogy hátha talán
Ma este végre megtalálom
Igazi önmagam

2004. július 24.

Sziklába rejtett titok:
gyönyörű és pótolhatatlan
megismételhetetlen csoda
vagyok

Felhőkbe írt álom
mélységbe süllyesztett kincs
új világot teremtettem
s rezgésem, könnyeim
és nevetésem is
örökre visszhangzik
majd a végtelenben

Sziklába rejtett titok. Vagyok.

2004. augusztus 16.

megáldom az utat
hogy ne törjön el lábad
megáldom a mezőt
hol felépül majd házad

megcsókolom ajkad
mely világot hoz létre
felszántom a földed
hogy nyár jöjjön a télre

nem kérdezek többet
csak taníts meg csodálkozni

2004. augusztus 16.

AZ UTOLSÓ LEHETŐSÉG

Ha minden ablakot pára homályosít
Ha minden lépésnél valaki rád tapos
Ha mindig úgy érzed, hogy fázol
Amikor minden csatlakozást lekésel
és minden örültnek tűnik
Ha még a tükörből sem néz vissza barát
és könyörögsz egy őszinte érintésért
Akkor is van még egy utolsó előtti lehetőséged:
Rácsodálkozhatasz, hogy
milyen gyönyörű és izgalmas is az élet.
Csak légy bátor és merj részt venni benne.
Sokszor ez az utolsó lehetőség.
S az első is.
De őszinte leszek... utána nehéz elindulni,
De mégis ez az utolsó lehetőség.
S az első is.

2004. szeptember 5.

ÍGY AKAROK ÉLNI - ÍGY AKAROK HALNI

megmosva
megtisztulva
megbocsátva
megtalálva
újrakezdve
felfedezve
tenyeredben
jól elrejtve

2004. szeptember 17.

és nem számít a hol
csak a kivel
és nem fontos az én
csak a mi

Döntöttem. Hazamegyek.

Ha kellek, ha nem kellek
Megyek
Mert még mehetek.

2004. szeptember 20.

AZ ISMERET SZINTJEI

Hallottam róla
Ismerem őt

Olvastam róla
Ismerem őt

Megérintettem
Ismerem őt

Megszültem
Ismerem őt

Szerettem
Ismerem őt

Felmostam utána
Ismerem őt

Ápoltam
Ismerem őt

Harcoltam vele
Ismerem őt

Bennem volt s benne voltam
Ismerem őt

Eltemettem
Ismerem őt

2004. október 5.

könnyek felszáradnak
élek kisimulnak
álmok megvalósulnak
gyászból mosolyforrás fakad

évszámok és nyelvek
harca lecsillapszik
háborúk és érdekek
élei elkopnak

Micsoda erő rejlik a táncban!

2004. október 5.

ISMÉT. ÚJRA.

Ismét. újra.
zokogva és ökölbe szorított kézzel
toporzékolok és
elkeseredésem rabszolgájaként
haragom kiszolgáltatottságában
az égre nézek. ismét. újra.
és makacsul könyörgök, hogy küldj esőt Isten!

fohászom tánccá nemesül
minden izmom megfeszül
inaim görcsösen küzdenek
Lábam erősen ütődik a kövekhez
küzdök, harcolok, megfeszülök,
s némán –egyetlen pillanat elég-
verejtékem csöppen a földre

és ismét és újra
S a napfény illedelmesen
árnyékruhát ölt, s elfordul

és arcomról izzadság old
Porból-sarat, sárból-tócsát
Tócsából-patakot. patakból-folyót

és mint aki titkos álomból
Hirtelen csókkal ébred
értem meg végre, hogy most
Ebben a pillanatban
Megöntözted a földet.
Ismét. Újra.

2004. október 5.

Egyetlen vágyam, fohászom, könyörgésem
helyezem oltárodra szüntelen
Add Istenem, csak egyszer add
hogy szerelmem ne egy álmot
ne egy elérhetetlen ideát
hanem csak valóságos egyszerű
tündért vegyen célba
Olyan angyalt, aki csak engem ölel

2004. November 9.

A fürdőkádban ázom.
mikrogalaxisomban egyetlen gyertya a Nap
lábam kilóg a vízből
s a csempék hirtelen
tükörré nemesednek

Vajon te is ugyanilyen
ártatlannak látsz engem,
mint most én önmagam?

2004. November 9.

Legyőzve győztesen
Csodálom a világot
Vesztesen a dobogón
ápolom az álmot

Legyen béke köztünk
Most és mindörökké

Ámen

2004. November 9.

JÁTSZÓTÉR

Tapasztalatlanság illata
Féltett és óvatos érintés
Most mérföldes falakat rombol
Feltámadt szabadságom

Angyalok simogatnak
Gyász és születés
Határtalan játszótérre válik
Ahol nem szúr a fű
Nem szédülünk el a körhintán
S nem horzsoljuk meg karjaink
Ha örömünkben túl gyorsan szaladgálunk...

Hirtelen megállok és
Oldalra szegezem tekintetem
Majd előre, majd hátra,
Majd ismét ellenőrzöm
Gondosan az összes létező irányt...

S ekkor bárányszívem
Oroszlánüvöltéssel kiáltja minden
cimborának és játszópajtásnak
szülőnek és jó barátnek
papoknak és kurtizánnak
tudósoknak és ostobáknak:

Ez a játszótér nincs bekerítve!

2004. November 9.

NAPLÓBEJEGYZÉSEK

Szerintem nem lehet Istent megismerni.
Minden törekvés torzulás.
Önmagunkat sem,
pedig mi csak milliárdnyi részecskéit
rejtjük a mindenségnek.
Minden gondolat becsap.
Isten nagyobb, szebb,
igazabb és rajong azért ami egyedi.
Szárnyalva szeret.
Titkokkal vezet.
Mindig velem nevet.
Nyárban teremtetet.

2004. December 28.

TORZ ISTEN

csodálom a születést
csodálom a halált
bármerre is kutat lelkem
csak torzulást talál

homályos a tükrünk
s darabokban áll
a mustármagban hiszünk
s nem szárnyalunk már

minden vágy és emlék
embernyomot éget
kudarcból és félelemből
raktunk össze téged

2004. December 28.

ÚJ NAPLÓBEJEGYZÉS

Van repülő ami felrobban a levegőben, és
van ami békésen leszáll évekig.
Egyáltalán nem értem az egészet.
Mindkettőnél emberek integetnek szeretteiknek mielőtt elindulnak.
Tudom, hogy minden pillanat ajándék és csoda,
mégis néha a gyönyört is igazságtalannak érzem.
Egyáltalán nem értem az egészet.
Sőt a kevésből is egyre kevesebbet.

2004. December 28.

fekete-fehér francia filmek
csörgőkígyó az emeleten
fejtse meg valaki a titkot e versben
mert én nem tudom, én nem tehetem

2004. December 29.

Megtervezel
Megteremtesz
Megersimogatsz
Megerszólítasz
Megersnevettetsz
Megersérted szavaim
szándékaim
Megersismertetsz a világgal
a széppel
a fájdalommal
Megersmutatod az időt
a lassút
a gyorsat
Megerstanítod a lényegest
a lényegtelenet
Megersmásszuk a hegycsúcsokat
Megerstapasztalunk hideget és forrót

S közben e titkos kirándulásban
Megersismerem önmagam és
Megersszeretlek téged.

2005. Január 25.

Megerssem tetszik a XXI. század.

2005. Február 2.

csend. magány.
keresztéről levett Krisztus
sötét

magány. csend.
Krisztus levett a keresztéről.
még mindig sötét

sötét van
két kereszt keresztüzében
próbálok kioltani
a magányt.
csendben

2005. Február 2.

Itt vagyunk mi angyalok!
Legyetek hát boldogok!

2005. Február 2.

FOHÁSZ

Asztalt terítesz ellenségeim előtt
A halál árnyékának völgyében
Üldözőim kedvesen rám néznek
Egyenként tépnek szét tükrömben

Szabadíts meg engem minden önmagamtól.
Ámen.

2005. Február 2.

Mindig kattog a fűtőtest amikor bekapcsol.
Mintha szeretne ráijeszteni a hidegre.
Aztán észrevétlenül belesimul a csendbe.
Megadja magát.
Mint minden lázadó a legvégén...

2005. Február 2.

Van játék, amibe bele kell menned
Van játék, amibe tilos benne lenned
Van színdarab, melyben szerepelned kell
Van színdarab, melyben nincs számodra hely
Van gomb, amit ajánlatos megnyomni
Van gomb, amit okos dolog hanyagolni
De ne légy kérlek kikapcsolva
Mert akkor nem vagy bekapcsolva.

2005. Február 13.

Van egy szó amit nem tanultam meg.
Nem értem. Ha kimondom, ha kimondod:
Sorompó.

Van egy szó amit nem viselek el.
Nem érzem. Ha kimondom, ha kimondják:
Gyűlölet.

Van egy szó amit nem fogadok el.
Nem mérem. Ha kicsi, ha nagy, el kell utasítanom:
Hazugság.

2005. Február 28.

HA ELINDULSZ, HA ELMÉSZ

Ha elindulsz
meghosszabbodnak az árnyékok
Amikor elmész
megszaporodnak az ablakon az ujjlenyomatok
Ha elindulsz
idegenebb lesz a világ
Amikor elmész
sárgán sírnak az üvegek
Ha elindulsz, ha elmész
senki nem tapsol majd a kudarcoknak

Ha elindulsz
vratlanul kiürül a legtömöttebb fülke is
Amikor elmész
kavarog a szentimentális valóság
Ha elindulsz
megáll minden időmérő
Amikor elmész
nem indulnak, s nem érkeznek többé
a költöző madarak
Ha elindulsz, ha elmész
megdermednek az évszakok
és egyetlen másodperc alatt
elszegényedek.
Hajléktalanná válok
ha elindulsz, ha elmész.

2005. Március 15.

NEM E VILÁGBÓL VALÓ

A függöny mely az ablakomon kívül sem takar
Az eső mely a nappalimban szakadatlanul zuhog
A béke melynek vágya mázsás harangokat kongat
A muzsika mely hangszereivel csendet varázsol
Az ország melynek törvényei szerint vágyom élni
Nem e világból való

2005. Július 11

Nincs felírva a téglafalra
Nem feszült olajos vászakra
Nincs kimondva, nincs hazudva
Nincs márványban kifaragva
Nem önthetik művészi formába
Nem bujtatták érzelmes dalba
Nincs kendőbe belevarrva
Nem készülhet film sem róla
Nem játsszák a színházakban
Nincs elrejtve újságokban
Nincs benne a Bibliában
Nincs a parkban, nincs a padban
Nincs hősies kőszoborban
Nincs a hangban nincs a dalban
Nem találnád múzeumban

Nincs a földön nincs az égben
Nincs elrejtve könnyecseppekben
Nincs a zajban nincs a csendben
Mindenhol van és sehol sincsen

2005. Július 14.

Közös élményeinket nem egyszerre éljük át

2005. Július 14.

Reggel is azt érzem
Megint minden késő
Szobrokat faragnék
De nincs kezemben véső

2005. Július 26.

NINCS IRÁNY

Ismerős az ülés, ismerős a járat
csukott szemekkel számolom a fákat
most mikor álarcok lehullnak nagy hőseimről
most mikor reggeli kávémban oldódnak
holnapom titkai
mikor egyirányú utcában is útmutatást várok
mikor a park csak egy képernyő
s a hold csak egy gépelés
mikor a folt is rég elszakadt
nem fér el több fércelem
saját ajtóm előtt sem tudom
hogyan hazaértem-e biztosan
Minden ajtón kopogtatok,
de nem nyílik meg egy sem
Gigantikus sivatagban meddő kútba estem
már álmaim sem emelnek igazán magasra
feladott terveim harapnak karomba

Kell, hogy legyen irány mit meg kell végre találnom
Kell, hogy legyen ösvény,
amin nekem kell majd járnom
Kell, hogy legyen kabát,
mely nem enged megfáznom
E silány pusztaságból haza kell találnom

Van irány és meg lehet találni
Létezik az ösvény, melyen csak neked kell járni
Lesznek ugyan napok,
mikor nagyon fogsz majd fázni
de akármerre indulsz, haza fogsz találni

2005. Július 26.

ÖTLET DALOKHOZ #1 - KERESSEM

Parkolóban a gyorsaságot
Rohanásban a biztonságot
Tombolásban higgadtságot
Rácsok közt a szabadságot

Az emlékekben a kortalanságot
A fényképekben a fiatalságot
Kalandokban a vagányságot
Álmaimban a boldogságot

Játsz velem, hogy megismerjelek
Jöjj velem, hogy megkedveljelek
Ülj mellém, hogy megérintselek
Bújj hozzám, hogy megszeresselek

Mondj igazat, hogy megvédhesselek
Bonts szárnyakat, hogy elrepítselek

ÖTLET DALOKHOZ #2 - TANÁCSOK

Találd meg a folyamatot
amiben a testből ember lesz
ragadd meg a pillanatot
amikor a részből végre teljes lesz

Utazz, repülj magasra
Próbáld nemes szívvel élni
És vigyázz nagyon magadra

ÖTLET DALOKHOZ #3 - GYERE VELEM

nem akarok tanácsokat
csak őszinte barátokat
ne adj nekem útravalót
inkább te is gyere velem

ÖTLET DALOKHOZ #4 – KERESLEK A TÖMEGBEN

Kereslek a tömegben
Hátha újra megtalállak
Minden virághoz lehajolok
Talán a szirmok közé bújtál el
Hallgatlak a viharban és a csendben
Ott rejtőzöl minden esőcseppben

Mégis azt érzem valahol elrontottam
Lassú léptek helyett gyorsan elfutottam

Bárcsak titokban mellém ülnél csendben
kérdés nélkül válaszolnál
nyár lennél a télben

ÖTLET DALOKHOZ #5 - TÖRÉKENY

Én egyfolytában hazudok magamnak is
Igyekszem erősnek, határozottnak tűnni
de nagybetűkkel rám van írva:
„Törékeny vagyok, kezelj óvatosan!”
Bárcsak egyszer meglátnád a táblákat
amelyek a nyakamban lógnak

ÖTLET DALOKHOZ #6 - VIZSGA

Már sok próbán átmentem az életben
azt hittem nem lesz többé vizsga
de most akaratlanul is itt állok
ünneplőben, izzadó tenyerekkel
s még a tantárgy nevét sem árulta el senki
sikerül-e, vagy megbukom
bárhogy szeretném is, de nem tudom
lesz lehetőségem majd javítani?

ÖTLET DALOKHOZ #7 – KIHÚLT A KÁVÉM

Kihűlt a kávé, a gyertyák már rég kialudtak
bámulom az ablakot amely csak sötét udvarra néz
hangok és zajok szűrődnek be
egy messzi sarkon autó fékez éppen
eltévedt egy madár, s keresi fészékét
összekavarodtak az évszakok
nem érkezett meg a pizzám sem
amit órák óta rendeltem
szomorú hang szól a rádióból

ÖTLET DALOKHOZ #8 - MINDEN PERCBEN

Bandukolok a sötét utcán
emlékek és vágyak keverednek
minden percben dönthetek:
maradok vagy elmegyek

Minden percben dönthetek:
gyűlölök vagy szeretek
Minden percben dönthetek:
megtalálsz vagy kereslek
Minden percben dönthetek:
követlek vagy vezetlek
Minden percben dönthetek:
zokogok vagy nevetek

ÖTLET DALOKHOZ #9 – SZERETNÉK MÁR

Szeretnék már végre biztonságban lenni
kételyeim hátradobva csak előre menni
haza kell találnom, ezt biztosan tudom
az örök kóborlást már borzasztóan unom
Idegen házak közt, idegen tereken
egy kicsi emberséget, az igaz szót keresem

ÖTLET DALOKHOZ #10 - MESE DAL

Hol volt, hol nem volt
az én mesém csendesen kezdődött
a Király legkisebb gyermekeként
én is elindultam szerencsét próbálni
találkoztam törpékkel és tündérekkel
gonosszal is mostohával is
biztosan történt varázslat és csoda is
tarsolyomban ott lapul a hamuba sült útravaló
utaztam az ezüst tengeren is túl
de mégsem tökéletes a mesém
nincs benne hintó, üvegcipő és palota
mégis örökre élek, míg meg nem halok
mert van három kívánságom:
Szeretném, hogy szeress
Ha eltévedek, megkeress
És szeretnék szeretni

ÖTLET DALOKHOZ #11 - SZERETNÉK

szeretnék ragyogni
de a világ a sötétet szereti
szeretnék jó lenni
de a jót nem veszi észre senki
szeretnék lassan élni
de a gyorsajtás a minta
szeretnék szeretni
ha szeretet lehet még tiszta

szeretnék békében élni
de ma csak a háború a piacképes
szeretnék szépet teremteni
de a rombolás kap tapsvihart
szeretnék haza menni
de mindig csak rohanok
szeretnék valakit megmenteni
pedig csak áldozat vagyok

2005. Augusztus

Az emberi szeretetet csak kiérdemelni tudod
Minden más szeretet pedig érthetetlen
Az emberi alkotást érdemtelenül kapod
Minden más alkotás felfoghatatlanul titokzatos

2005. Augusztus 26.

ÁLOM

Néha a szürke félhomályban elmerengve
Szárnyakat képzelek hétköznapi emberekre
Így akármilyen szennyben és porfelhőben járok
Valóra vált álmaimban csak angyalokat látok

Felemelem kezeimet, megadom most magamat
Képzletben könnyűszerrel rombolok le falakat
Szégyen, halál, bűn, gonoszság elpárolog hirtelen
Kívül lehet hideg nagyon, de forróság van idebent

Átneveznék minden utcát, parkokat és tereket
Kihámoznám önmagamból az elsorvasztott gyermeket
Elengedném, menjen bátran, győzze le a világot
Gyógyítson és simogasson, ültessen sok virágot

2005. Augusztus 28.

NEW YORK

félelemmel, óvatosan elhóztad az álmaid
elvegyülnél, megpihennél, kibontanád szárnyaid
házak itt az égig érnek, pincék meg a pokolig
egy a lényeg, óvd a fényed, ki kell bírnod hajnalig

minden évben, minden percben elpusztul itt valaki
szimbólum az egész város, nem lehet megfejteni
2005. Augusztus 28.

Úgy szeretnék hozzád érni, ahogyan
az ártatlanok imádkoznak.
2005. Augusztus 28.

MICSODA BÉKE

az éjszakai rádióban meggyötört sors énekel
a szív, a lélek, a vágy, a test megpihen
elhamvad a rohanás, elszunnyad a küzdelem
lelassul a haladás, megsemmisül a félelem
micsoda béke!

angyalszárnyak simogatnak
csendoszlopok tornyosulnak
vigyáznak rám
vigyáznak rád

titkon tervezik holnapi véletlenek titkait
halkan emelik holnapi győzelmek trónjait
nappal tanulsz szenvedni
éjjel tanulsz szeretni
Micsoda béke!
2005. Szeptember 5.

HAJNALI FÉL KETTŐ

Az őszi éjszakában
bandukolva a kihalt utcákon
megpihennek a hőségtől és a forgalomtól a macskakövek
egymástól tüzet kérő emberek
válnak egy pillanatra igazi testvérré
szusszan az est
kinyújtóznak a villamossínek
alszik még a hajnal
felerősödnek az illatok
csak néhány ablakban pislákol a fény
ilyenkor megpróbál belopakodni
a nyugalom a nagyvárosba
Integet a hidaknak
összekacsint az üres buszmegállókkal

Béke van. Most kell megállítani az időt!

2005. Szeptember 8.

100 víz

Köszönöm a fát, amelyet nekem ültettél
Eldobtad vonalzóid,
Hogy fájdalmas sebeket gyorsan gyógyíthass
Minden kavicsod óriási torony, mely
Reflektoraival segíti lelkek vándorhajóit
Vitorlád vigyázza világomat.
Bárcsak meg tudnálak védeni.

2005. Október 8. (Hundertwassernek)

UTAZÁS A KÉK FÜVÖN

Az ég összeér a földdel
Fülembé távoli harangok szólnak
Bőröndöm a fejem fölött pihen
Zakatolnak alattam emlékeim

Fejemben gitár és hegedű versenyez
Ablakomban kergetőznek házakkal a fák
Sorsok rohannak vagy megpihennek
Istenem de jó, hogy megyek, hogy mehetek

Gyertyákkal vannak kirakva a sínek
Minden szerelem, rajongás csak rejtély
Világok és párhuzamosok érnek össze
Dalok születnek titokban és csendben

2005. Október 31.

ÉVSZAKCSERE

minden kulcsomat neked adom
nem rejtem ajándékaid sötét ládába
feltépjük titkainkat, s fázni fogunk
biztosan tudom
de megtanuljuk tisztelni a telet
miközben álmainkba belopakodik a nyár

2005. November 8.

Ismerős dallam kopogtat az ablakon
Meghajolnak rácsaim, azt jelzik: itt lakom
De egyszer majd egy lombhullató harsány tavaszon
Amikor érkezés és búcsúzás egybekel a balkonon
Egészen biztosan némán és titokban e világot majd itt hagyom
Az lesz az éjszakám s az lesz a hajnalom

2005. November 8.

MINDEN BÁRMI MINDIG KÖNNYEN

minden lehet csúnya, bármi lehet szép
bármi lehet sárga, minden lehet kék
mindig lehetsz tiszta, bárhol lehetsz ép
könnyen lehetsz oltár, csak tudd, hogy hol a fék

2005. November 8.

Mindenki törékeny, de mindenki világít
Mindenki fázik, de mindenki melegít
Mindenki fél, de mindenki vígasztal
Mindenki búcsúzik, de mindenki marasztal

És minden lépésnek és súrlódásnak értelme és nyoma van
És minden kérdésnek és minden csendnek titkos oka van
Ugyanaz az érintés ölel magához és mar beléd sebeket
Ugyanaz a van és ugyanaz a nincs és mindkettő a szeretet

2005. November 29.

HÚSÉGVALLOMÁS

Ha mindenki magadra hagy teljesen
Lányomodba surranok majd csendesen
Félelmeid átviszem a tengeren
Kételyföldbe remény magját ültetem

Jóbarátod leszek idegen világban
Az ámen én leszek keserű fohászban
Homályban fáklyalángod én leszek
Jégviharban teremtek majd meleget

Ha elindulsz én veled megyek bárhova
Győztes harcban én leszek a harsona
Ha csatát vesztesz megpihenhetsz karomon
Az ellened lőtt tüzes fegyvert elkapom

Enyém vagy s én benned vagyok kedvesem
Gyengeséged, erősséged
Csúnyád, széped, félénkséged
Teljes szívből szeretem

2005. December 4.

téli ez a világ
nem nő benne virág
nem ismerek senkit
nem is merek senkit
szeretni

2005. December 4.

ISMERKEDÉS

Legelőször megfigyelem körmeid.
Másodjára fellapozom könyveid.
Harmadszor a szívverésed hallgatom.
Negyedszer a sírhelyedet hantolom.
Ötödször az emlékeim tépem fel.
Hatodszor a hiányodban égek el.
Hetedszer egy könnycsepp gördül arcomon.
Nyolcadszor majd elalszom egy hajnalon.

2005. December 4.

én nem vagyok boldog
és mégis boldog vagyok
én nem vagyok ember
és mégis ember vagyok
én nem vagyok tiszta
és mégis tiszta vagyok
én nem vagyok bűnös
és mégis bűnös vagyok

én nem vagyok titok
és mégis titok vagyok
én nem vagyok árva
és mégis árva vagyok
én nem vagyok benned
és mégis benned vagyok
én nem vagyok itthon
és mégis otthon vagyok

2006. Január 24.

Azt hiszem, megint előről kellene kezdeni mindent.
Bemutatkozom jó?
Várjunk csak!
Azt hiszem, mindent megint előről kellene kezdeni.

2006. Január 28.

VESSZŐK NÉLKÜL

A busz ablakán a pára miatt nagyobbnak látszik a tilos és a szabad.
Az emlékeimben egy gyermek egy szörny és egy tündérbohóc szalad.
Egymás felé egymás elől bújóciska és fogóciska és számháború.
Arcuk egyszer vidám egyszer pedig álcázott és szomorú.
Térképpel idegen város utcáin útirányt találni remélnek.
Néha nagyon nagyon bátrak de legtöbbször csak félnek.

2006. Február 16.

BÁRMIKOR BEJÖHETSZ

Ha darabjaira esik szét a világ
Ha csened álnok zajok járnak át
Ha minden megkopott, üres és hideg
Ha éppen csak pislákol elhagyatott tüzed
Akkor is tudd: bármikor hazajöhetsz

Ha jól ismert ösvényen zsákutcát találsz
Ha ismerős tereken is idegenként jársz
Ha sokáig nem hallod senkitől nevedet
Ha senki sem szorítja gyöngéden kezedet
Akkor is tudd: bármikor hazajöhetsz

Bármilyen koszos vagy, nyitva áll a házam
Bármilyen fáradt vagy, megpihenhetsz nálam

Lehetsz gyenge, lehetsz árva
Jöhetsz nyitva, jöhetsz zárva
Jöhetsz némán, jöhetsz sírva
Bármerről is érkeznel az ajtóm ott lesz nyitva

Bármerről
Bárkivel
Bárhogyan
Bármikor

Bárhogyan hazajöhetsz
Bármikor hazajöhetsz

2006. Február 19.

SZEMBEN ÁLLOK – SZEMBE NÉZEK

előrenyújtom kezem
remélve, hogy emberi ujjakra talál
előre feszítem gerincem
remélve, hogy nem fogják összetörni
előre hajítom lábaim
mert hiszem, hogy helyes útra lépek
tűzet csiholok ereimben
lakatot hegesztek hibáimra
eltemetem csökevényes gyengeségeim
nem várok tovább
minden sarat lemosok
porral benőtt tüdőmből felüvöltök
Ünnepellek ÉLET!
Világra jöttem.
Immáron –ki tudja hányadszor- újra megszülettem

remegek, félek
zokogok és kérek
teremtek és tépek
éhezem a szépet

Láttam a hétköznapit angyallá válni
Meglestem az embert, amint széttörte koporsóit

nem várom a vastapsot
idejében és győztesen hagyom el a színházat
meztelenül
sminket, mosolyt és diadalt lemosva elvegyülök
s titkon zokogva és táncolva
ismeretlen karok segítenek majd a főkijárat felé
2006. Március 21.

AKI MEGHALT AKI ÉL

Aki meghalt, azt hiszi, hogy él
Aki él, azt hiszi, hogy meghalt
Aki szeret, azt hiszi, hogy szeretik
Akit szeretnek, azt hiszi, hogy szeret

minden fájdalom, tévedés, gonoszság, tehetség,
küzdelem, hazugság, szerelem, hűtlenség
háború és gyöngédség és ihlet ellenére
Isten még ma is nagyon hisz az emberekben
2006. Március 21.

BÜSZKÉN MENJ EL A CSAPDA MELLETT

Büszkén menj el a csapda mellett
Ne nézz bele
Mézes és édes a lusta hazugság

Faragd ki az Isten arcát
Táncold el a Mennyek táncát
Formáld meg a Lélek lángját

Szavaidból az igazság zengjen
Dalaidban a Teremtő énekeljen
Vásznaidon az ártatlanság fessen

Találd meg a kincset és a titkot
Ott várja a csendben, hogy feltépd
Fájni fog, és zokogsz és üvöltesz, de
Bátran menj el a csapda mellett

2006. Március 21.

ÖLTÖZÖM – ÉRKEZEM

öltözöm
költözöm
öltözöm

érkezek
kérdőzök
kétkedek

2006. Március 22.

SZENT TANÁCS

szíved legyen bejárat a Mennybe
karjaid a korlátok
melyekre támaszkodik az a vándor
akinek útjára szemeid ragyogása
biztosítja és szórja a fényt.

2006. Március 22.

KORCS GYÖNYÖR

Korcs gyönyör a kényelem
Láncolt szabadság a vágy
Szememben reszket a félelem
Virágot ültessenek vagy fát

2006. Március 30.

3:57 - PÁRBAJ

Hajnal. Felriadok.
A saját álmaim rémisztenek.
Kesztyűt húz a szabadság és a kompromisszum
Fegyvert tisztogat a szenvedély és a kényelem
Szemben áll a vándor és a városlakó
a kiszakító és a keretező
az adakozó és a gyűjtögető
a bohém és a hivatalnok
a hangos és a néma
a harcos és a béna

Nem lesz könnyű a bíraskodás
Aljas, gonosz, hajnali párbaj ez
Végleges és örök lesz a kimenetel
Egyszeri és megmásíthatatlan.
Minden hajnalon.

2006. Március 30.

BÉKE ÜNNEP

Száz meg száz hétköznapi után
megkeresem a poros dobozokat
s gondosan elhelyezem mécseseim
a fal mellett
Gyertyát gyújtok. Ünnepre hívom a csendet.

Szegény vagyok.
Kongó üres templom.
Ünnepre váró hűvös szentély.

viasz olvad s csöppen könnyöklő padokra
csellóhúrok sikoltanak
néma falak bekebelezik a titkokat

Szélcsend és békesség kér bebocsátást
Remegve nyitom meg a rézkaput.
Gyere be virágszirom. Gyere be hajnali pára.
Gyere be esthomály. Gyere be gyermeksuszogás.

2006. Június 11.

SZERETETTEL

Egy ágyban ébredünk
Micsoda béke és micsoda csapda
Be vagyok zárva tágra nyílt szabadba
Semmit sem tudok tenni
Amiért jobban szeretnél
Semmit amiért kevésbé
Ma is együtt ébredünk
Arcunkon hasonló mintát hagyott
A takaró és a párna
Mégfürdöm ismét
Szerelmed tavába.

2006. November 15.

A legnagyobb áldás: különböző vagyok
A legnagyobb átok: különböző vagyok

2006. November 30.

Ahol szeretsz, ott világosabb lesz a levegő.
Mások rohannak, hogy mély lélegzetet vehessenek.

2006. November 30.

KÉT VILÁG VAN

Az egyikben minden időben érkezik
A másikban minden örök és igaz
Az egyikből hiányzol másoknak, ha elköszönsz
A másikban soha senki nem hiányzik
Az egyikben lehet sírni is
A másikban a könnycsepp egy elérhetetlen csoda
Az egyikben állandó a kérdés
A másikhoz a válaszok láncolnak oda
Az egyikben itt van a másik is
A másikban eltűnik az egyik.

2007. Február 17.

TE VAGY A LEGSZEBB

Te vagy a legszebb
S e szavakkal megtisztellek
De mindenki mást megaláztam

Csak téged szeretlek
Neked biztonság, de
Másoknak kirekesztettség lakatja
A vallomás

Nem tudok szépet gondolni
Hogy valakit meg ne bántsanak szándékaim
Legszentebb csapda ez is

2007. Március 3.

A BÖLCSESSÉG ÚTJA

Tegnap nyomtatott térképpemmel
Ma indulok a holnapba

Boldogan eltévedek
Nevetve megbocsátok
Titkokat megismerek
Szeretve félreállok

Akármerre lépek is
A legjobb úton járok
Nem kell most már nézni
Sötétben is látok

Üres vagyok semmim nincs
Mindem vagyok de mégse
A gonoszságot eltiporva
Feszülök keresztre.

2007. Március 21.

a megszokottság
megszököttség
kötöttség és megkötözöttség
minden nap minden irányba ugyanarra
S ha akarsz sem tudsz más járműre szállni
mindegyik ugyanoda tart
reményt lesnél gyermekarcról
hitet a virágillattól
szabadulást a sínbekövélt villamostól
-csalódva búcsúzik tőle a bogár is,
megint becsapták a nárcisz színeivel-
a megszokottság
meglopottság

2007. Április 13.

SZIGETLAKÓ

Nem a parton nem a vízben
Nem a földön nem az égben
Nem férfiben és nem a nőben
Nem városban nem vidéken
Nem északon és nem délen
Nem elöl és nem középen
Nem rosszban és nem erényben
Nem szürkében nem színekben
Nem halálban nem életben
Nem gazdagon s nem szegényen

Utak nélkül, hidak nélkül
Elkerítve otthon nélkül
Nagy tömegben társak nélkül
Sivatagban irány nélkül
Szigeteken élek.

2007. Május 10.

BODZAVIRÁGOK

Minden bodzafában új csodát találok
Minden éjszakában hajnalokra várok
Minden hazugságban igazságot látok
Minden álmom kövén titkokat darálok

Minden szeretetet visszautasítok
Pedig semmi másra nem is vágyok
Minden vihar után ablakokat tárok
Árasszák el szobámat a bodzavirágok

2007. Május 15.

NÉPDAL

Tavaszba borult már minden fa a réten
Elovadt bánatom, tovaszállt a téllel
Minden virágszirmot gondosan megnéztem
Kerestem a tisztát, kerestem a szépet
Ha találnék jobb helyet, elvinnélek téged
Ha találnék szebb helyet, elvinnélek végleg

Tavaszba borult az összes fa a réten
Érző szívet kaptam, pedig nem is kértem
Messze húz a szívem, elvágódna innen
Kristályrepüléssel, pedig szárnyam sincsen
Ha találnék jobb helyet, elvinnélek téged
Ha találnék szebb helyet, elvinnélek végleg

Tavaszban ragyog már mindenki az égben
Angyalok hívnak, daluk száll az égben
Mindent megsiratva, meghorzsoltam térdem
Mindent megbocsátva megsimogat Isten
Ha találnék jobb helyet, elvinnélek téged
Ha találnék szebb helyet, elvinnélek végleg

2007. Május 17.

TÁRGYAK

Tárgyak - Halvány emlékszobrai az önző gyűjtögető kényelmes rombolásnak

Tárgyak - Szánalmas sírkövei az elhalasztott pillanatoknak

2007. Augusztus 22. Budapest

Nem tudok szeretni - szomorkodott a sötét

Nem tudunk szeretni - pironkodtak a fák

Nem tudok szeretni – susogta a szél

Nem tudunk szeretni – sercegték a lámpák

Nem tudok szeretni – hadarta a sín

Nem tudunk szeretni – kattogták a kerekek

Nem tudok szeretni – sírta az ember

2007. Augusztus 22. Budapest

kifogások, szavak és szándékok nélkül
megtisztulva, várakozva és kortalanul
gyöngéden, mintha először történne minden
csak csodálva és megújulva érdemes...

2007. Szeptember 28. Budapest

STÁBLISTA

októberi szürkületben időtlen lépéseim
karcolják repesztik s eltörrik
a leveleket lábam alatt

szent mindegyik találkozás

s végül egy hatalmas rétre érek
városok és körtáncok
dalok és nyelvek és tájak és illatok
szellemtökéletessé nemesülve
sorba elérhetetlenül megtapinthatóan
megjelennek
mindenki eljött
még az is akit véletlenül fakasztottál mosolyra
az is aki tudtodon kívül is veled sírt
minden találkozás minden könny
minden valós emlék minden halvány fantázia
végül felismerhető értelmet nyer

percenként új arc kacsint vagy bólint
elfelejtett cinkostársak csapnak tenyeredbe
az első tengerbelépés emléke
az első igazi kézfogás izzadtsága
eső utáni fűillattal óvatosan újra megérint

na ezért az örömért történt minden

Írta és rendezte:

Főbb szerepekben:

Köszönetet mondunk:

s egyedül csak te fogod érteni
e kusza vásári körmenetet
s itt minden hang és kép helyére kerül végleg

Hangmérnök:

Vágó:

Díszlettervező:

a véletlenszerű egybeesések
egyáltalán nem voltak véletlenek
hazaértél

Vége.

2007. Október 9. Budapest

Találkozzunk mert fogy az időnk
Minden órában öregebb leszek
Korábban azt hittem:
Építék vagy rombolok
Tegnap megmutattad:
Építék ÉS rombolok
Magamba mártom késeim
Olyan házat építünk
ahol nem illeszkednek a falak
A szél szikrákat szór szemeimbe
Mégsem tűz
hanem könnyek olvadnak bennem
De igazad van
Semmit sem tudsz adni nekem
S én semmit nem tudok elfogadni
Messze vagy
S ezen még a 21 század sem tud segíteni

2007. December 19. Budapest

fényt lélegzik a beton
sikít a tisztaság
egybeforrategnapaholnappal
összeolvadajellemésajel
minden első lehetőség
az utolsó is hogy talán ma
végre
jól tudunk dönteni

2008. Május 19. Budapest

HAZA. ÉRTEM.

egyszer csendesen
harsonák és reflektorok nélkül
szerényen szinte suttogva
csak ennyit mondok majd:

hazaértem

egyszer ártatlanul és tettesen
babonák és hiedelmek nélkül
merészen szinte harsogva
csak ennyit mondok majd:

hazaértem

egyszer idő nélkül
egyszer könnyek nélkül
egyszer kérdések nélkül
egyszer szavak nélkül ...
egyszer...
egy...

Hazaértem.

(Írtam, hogy idő nélkül)

Köszönetek:

Szeretnék őszinte szívből köszönetet mondani mindenkinek, aki elfogad, aki próbál megérteni, aki meglátogat, aki csendesen leül a sarokba, aki kérdez, akivel együtt hallgatunk. Köszönöm, hogy kezvedbe vetted ezeket a lapokat. Meghatódva írom: megtiszteltetésnek érzem a bizalmad. Talán sikerül meghálálnom valahogy. Ezt a könyvet 5 év hajnalai és éjszakái írták. Földrészek, országok, illatok, vágyak, emlékek és titkok keverednek kérdésekkel és válaszokkal. Micsoda kaland is volt. Minden nap ünnep!... és még mindig megvan az utolsó lehetőség...

Külön köszönet nektek:

Alison, Erlend, George, Ella, Diana, Amy, Twila, Wayne, Mari, Tim, Wolfgang, Nikosz, Maurice, Hundertwasser, Cam, Leen, Ria, Judit, Jayne, Keely, Dawn, Johnny, Julia, Gergő, Péter, Tamás, Ági, Laci, Krisztina, Józsi, Anikó, Dóra, Alessia, Szabolcs, Ineke, Anita, Andrea, Balázs, Tour „N”, István, Janice, Gábor, Anikó, Kati, Dávid, Bence, Dani, Levente, Apa és Anya.

Borító + Versek: Tornay András

E-mail: andrastrust@yahoo.com

© Tornay András, 2008